

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 47. S. Augustinus pro Donatistis intercedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

munione Ecclesiæ universalis, & specia-
tim Romanæ defunctus est, quod ex Ti-
tulis honorificis, quibus a S. Leone Papa
decoratur, dignoscitur, ejusque Doctri-
na semper pro orthodoxa habita. (*)

In Theophili locum electus est Cyril-
lus, nepos ejus ex sorore; res vero diffi-
cultate non caruit, nam alii Timotheum

Archidiaconum volebant eligere; huic
Abundantius, qui militiæ præerat, fave-
bat, populusque usque ad seditionem
tumultuatus est. Vicit vero Cyrillus,
& triduo post obitum Theophili Throno
Episcopali impositus est, reportata de ad-
versariis victoria, majori auctoritate Re-
gimen suscepit, ac ipse Theophilus vige-
rat, quippe ex eo tempore Episcopi Ale-
xandrini, Potestatis Spiritualis limites ali-
quatenus transgressi, Regiminis tempo-
ralis partes delibarent. Novæ potesta-
tis experimentum cepit Cyrillus, dum
Novatianorum Ecclesias clausit, & omnes
thesauros abstulit.

§. XLVII.

*S. Augustinus pro Donatistis inter-
cedit.*

Licet magnus Donatistarum numerus
post Colloquium fuerit conversus,
aliquo-

(*) Aliud dicunt Tillemontius, & Dupinus,
si cui legere placeat.

Sæculum V. aliquorum tamen obstinatio tanta fuit
A. C. 412. ut dicerent, se Donatistas permanfuros

Aug. epist.

139. al. 158.

ad Marcell.

n. 1. *Epist.*

134. n. 2. *ad*

April.

etiamsi sibi Doctrinæ Catholicæ veritatem
suæque opinionis falsitas demonstrarentur.
In ipsam urbem Hipponem eorum Ca-
cumcelliones, & Clerici penetrarunt, qui
ex insidiis erumpentes, Presbyterum Ca-
tholicum, nomine Restitutum, occi-
runt, alterique, cui nomen Innocens, in
domo sua vi abducto, oculum unum
eruerunt, & saxis unum digitum conti-
verunt. Hos publici Civitatis apparito-
res comprehensos ad Comitum Marcellini
tribunal perduxerunt; ipso iubente de
reis quæstio habita, non quidem pro mo-
re in equuleo, ubi ungues ferrei, flamma-
que adhibebantur, sed inflictis acerbis
virgarum verberibus. Sic crimen con-
fessi sunt.

S. Augustinus, timens, ne secundum
Epist. 133. omnem legum rigorem punirentur, ad
Comitem Marcellinum epistolam dedit,
obtestans, ut mitius cum reis ageret,
quam ipsi Catholicos habuissent; pos-
mus quidem, ait: eorum necem dissem-
lare, quia eos non accusavimus, nec tibi
tradidimus; sed absit, ut servorum Dei
Martyrium pœna talionis vindicetur: non
id quidem cupimus, ut scelestorum mala
perpetrandi libertas integra sit, sed opta-
mus, ut nec vita priventur, nec mutilen-
tur, sed ab insana rabie ad vitæ rationem

lis tranquillitatem cogantur, atque a suis ^{Sæculum V.} criminibus ad utilem laborem compellan- ^{A. C. 412.} tur. Nempe petebat, ut vel in perpetuis carceribus detinerentur, aut ad opera publica damnarentur. In hac epistola ^{n. 2.} S. Augustinus memorat, sæpe Episcopos in suis judiciis virgarum castigatione usos fuisse, quod Magistri in tyrones, & Patres in liberos solebant.

Scriptit quoque Proconsuli Apringio, ^{Ep. 134.} ^{al. 160.} cujus erat delinquentes hos judicare; erat ipse Marcellini frater, & juxta eum Christianus. S. Augustinus eadem ipsum ^{n. 2.} rogat, dicens: *si ad Judicem, qui Christianus non esset, scriberem, non ista quidem afferrem, verumtamen non ideo Ecclesiæ causam defererem; & si in virum inciderem, qui patienter audire me vellet, exponerem; ea, quæ Catholici a suis persecutoribus sustinent, Christianæ patientiæ exempla esse oportere, quæ inimicorum suorum sanguine deleri non debent. Et si precibus meis nihil daret, suspicari mihi pronum esset, solius Religionis odium obesse. Et deinde: effectum est, ut inimici Ecclesiæ, qui sic dicta persecutione, quam tantopere jactant, simplicium animos seducere conantur, horrenda crimina, in Clericos Catholicos commissa, suo ore confiteri coacti sint. Acta, ut seducti sanentur, prælegentur; vis, ut nobis non licent acta*

M m 2

ista

Sæculum V. *ista legendo ad finem perducere? si nempe*
A. C. 412. *miserorum cruentum exitum referant;*
vis, inquam: ut suspicioni locus sit, eos
qui passi sunt, Catholicos malum pro malo
reddere voluisse?

Ep. 139. *Cum Marcellinus hujus Judicii acta*
al. 158. *Sancto Augustino transmittere, sicut pro-*
miserat, differret, scripsit denuo, ut cum-
stantem impelleret; volebat enim ea in
Ecclesia Hipponensi prælegi, & si fieri
posset in omnibus hujus Provinciæ Eccle-
siis, ut omnibus pateret, quod Donatista,
qui se ab Ecclesia separassent specioso illo
obtentu, ne criminum, quibusdam Ca-
tholicis affictorum, participes se redde-
rent, magnam sceleratorum hominum, &
juridice convictorum multitudinem inter
se vivere paterentur. Iterum Marcelli-
num rogat, ut reis vitam servet, aliisque,
qui obstinati in rebellionem, vim adhibe-
bant, ut Ecclesias aperirent. Et subjun-
git: si Proconsul a proposito eos morte pu-
niendi dimoveri non potest, saltem affis-
epistolas, quas vobis ambobus hac super re
scripsi, inserite. Si nec istud obtineo, sal-
tem reos in custodia detineat, & nostrum
erit ab Imperatorum Clementia impetrare,
ne passio Servorum Dei fuso inimicorum
suorum sanguine debonestetur. Scio, Im-
Sup. XX. *peratoris lenitatem facile concessisse ve-*
S. 22. *niam Paganis, Clericorum Anaunia inter-*
fectori-

fectioribus, qui hodie honore, Martyribus debito, coluntur. (*)

Sæculum V.
A. C. 412.

M m 3¹

§. XLVIII.

(*) Ad hunc Numerum posita est Reflexio Patris Balduini, sed est error Typographi, pertinet enim ad hujus libri Numerum XXII. R. P. Balduinus reprehendit, quod Fleurius, extrahens aliqua ex epistolis S. Nili, illa verba epistolæ I. in libro IV. non adduxerit: *Si Spiritu compungi cupis, ne legas libros Gentilium, nec Historicos, nec Oratores, nec ullatenus veteris Testamenti Scripturam &c.* Si omnia voluisset afferre Fleurius, non excerpisset, sed totum descripsisset. At! ideo omisit, & quidem studiose, quia sensit, Doctrinam S. Nili suis principiis adversari, nam Fleurius dicit, ei, qui Historicus esse cupit, etiam profanos Auctores, atque ipsam totam S. Scripturam esse legendam. Respondeo: optime scripsit S. Nilus pro eo, qui vult compungi, & etiam Fleurius optime pro eo, qui vult erudiri, quippe omnia tempus habent, R. P. Balduinus vero nihil minus, quam Fleurii malam fidem probat. Sed iterum! Fleurius scripsit suam Historiam etiam pro non doctis, quod nobis, ut ait P. Balduinus, nunquam memoria excidat! respondeo, ex hoc sequi posse, Fleurium errasse, judicando, suam Historiam legere etiam non doctis expedire, non vero quidquam mala fide scripsisse. Nec etiam credendus est Historiam texuisse omnino rudibus, cum petat a lectoribus suis, ut fontes, unde ea, quæ narrat, expromsit, inspiciant, quod vulgus non potest.